

Bemærkningerne skrive, at den daværende Regering „ansaa det for ønskeligt“; det er en positiv Urigtighed, som jeg beder om maa blive rettet.

Derefter skal jeg gaa over til at omtale de to andre Lovforslag, som er til Behandling, nemlig om Søndagshvile. Jeg ser, at den højtærede Socialminister i sin Forelæggelsestale har sagt, at de angik Fabrikvirksomhed, det er nu i hvert Fald Fabrikvirksomhed i en mere udvidet Betydning, end man i Almindelighed opfatter dette Udtryk. Det angaar baade Transportvirksomheder, Reparationsvirksomheder og mindre Virksomheder i Industri eller Haandværk. Det er dem, der nu skal ind under Loven om en lovfæstet Hviledag.

Vi har jo i Fabriklovgivningen fastsat Bestemmelser om en Hviledag for visse Virksomheder, og naar man ikke er gaaet videre deri, maa jeg gaa ud fra, at det er, fordi man mener, det ikke er hensigtsmæssigt ved Lov at fastsætte en Hviledag for de øvrige Virksomheder. Jeg kan egentlig heller ikke se, at der er nogen Grund hertil. Der er jo baade i Transport- og Reparationsvirksomheder og ogsaa i andre Virksomheder saa mange forskellige Forhold, der kan være afgørende for, hvorledes man maa lægge Fritiden og Hviledagen. Jeg kan ikke se rettere, end at hvis dette Lovforslag gennemføres, vil Socialministeren i ret udstrakt Grad blive nødt til at dispensere fra disse Bestemmelser. Men hvad bliver saa Resultatet deraf? Resultatet bliver, at det bliver Socialministeren, der i sidste Instans skal bestemme, hvornaar disse Hviletider skal falde, og hvordan det skal indrettes i det hele. Jeg vil finde, at disse Forhold, som jo ganske utvivlsomt ikke kan rette sig efter en fast Regel, vil det være fornuftigt at overlade til dem, som er interesserede deri, og som det angaar, selv at træffe Bestemmelse om.

Jeg ser nok at Socialministeren har talt noget om, at det ikke var en rigtig kristelig Opfattelse, naar man ikke vilde gaa med til at lovfæste en saadan Hviledag. Den højtærede Minister udtalte noget i Retning af, at man ikke kunde unde andre en Hviledag. Men det er jo slet ikke det, der er Tale om her, om man under dem den eller ikke. Og hvis det var det, der var

Tale om, saa forekommer det mig ogsaa, at den højtærede Socialministers Lovforslag er meget ufyldstgørende, idet det slet ikke medtager dem, der ikke benytter fremmed Arbejdskraft. Ja, men er det da Meningen, at Socialministeren ikke kan unde dem en Hviledag? Efter Socialministerens Opfattelse skal det, at visse Folk medtages, være et Udtryk for, at man kan unde dem en Hviledag. Det er selvfølgelig ikke Begrundelsen. Nej, hvad der uden Gene for Erhvervet og af samfundsmæssige Grunde kan være heldigt, det er det, Lovgivningsmagten tager Bestemmelse om. Alt det øvrige kan vi efter min Opfattelse overlade til de i Sagen interesserede selv at afgøre.

Hvis disse Lovforslag gennemføres, vil der, som jeg allerede har nævnt, blive Brug for en ret omfattende Dispensation. Denne Dispensation kan kun gives efter Ansøgning, dels til Politiet, dels til andre Myndigheder, som saa til sidst havner hos Socialministeren til hans Afgørelse. Jeg synes, det er en alt for omstændelig, alt for langsommelig og alt for upraktisk Ordning af disse Forhold. Ogsaa for dette Forslags Vedkommende vil jeg sige, som jeg sagde under min Omtale af Forslaget om en 8 Timers Arbejdsdag, at det jo slet ikke er saadan, at Arbejderne ganske er undergivet Arbejdsgivernes Fordogtbefindende. De har ogsaa i høj Grad et Ord at skulle have sagt. Naar man da ikke kan lovgive efter nogenlunde faste Regler, der kan gælde i praktisk talt alle Tilfælde og for alle, var det saa ikke det mest praktiske, som hidtil, at lade vedkommende selv træffe Bestemmelse om, hvornaar Hviledagen skal være? Det er jo ikke saadan, at der, hvor Lovgivningsmagten ikke hidtil har grebet ind, har man ingen Hviledag. Det er vistnok saaledes — det siger i alt Fald min Erfaring mig —, at i de allerfleste Tilfælde er der en Hviledag. Men den falder maaske ikke altid saadan, at den ligger samlet i 24 Timer, den falder maaske ikke altid paa den Tid, hvor Socialministeren synes, den burde falde, det er meget muligt. Men, som sagt, efter min Mening er det ikke i ret vid Udstrækning, at man ikke har en Hviledag, og derfor synes jeg, det ikke er paa-krævet ved Lovgivningsforanstaltninger at gribe ind paa det Omraade og sige Folk,